

som Matthæus og Markus kalde Herodianerne, og de ivrig nationale Jøder, repræsenterede af Farisæerne, og æskede hans Kjendelse i et Stridsspørgsmaal, som var imellem dem, nemlig om det var tilladt at give Romerkejseren Skat eller ikke. Og skjønt vi ikke tvivle paa, at Vorherre betragtede det som en Ulykke, at Israel var kommen under romersk Herredømme, sagde han ikke til Regeringspartiet, til højre: I har Uret! og til Oppositionen, til venstre: I har Ret! eller noget saadant, nej, han svarede blot, som vi véd: Giv Kejseren hvad Kejserens er og Gud hvad Guds er! Og dermed henstillede han egentlig Sagens Afgjørelse til dem selv; hans Svar var blot, at det gjælder om at gjøre Ret, at give hver, hvad der tilkommer ham, Gud sit og Kejseren sit. Men hvad der er det rette Stade i det enkelte Tilfælde, maatte de saa selv afgjøre, naar de blot gav hver sin Ret. Og da de saa førte en Kvinde til ham, som var greben i Hor, og sagde til ham: Moses byder, at hun skal stenes, men hvad siger du? da var det en juridisk Kjendelse, de begjærede, som fra en højere Rets Stade end Moselovens, men Vorherre henviser dem blot til deres egen Samvittighed, han siger: den, som er ren iblandt eder, kaste den første Sten! Han minder dem ganske vist derved tillige om noget andet end den strænge Ret, om Menneskelighed; men det at gjøre Ret og vise Kjærlighed, det er det, det kommer an paa. Og da der kom en Mand til ham og bad ham om at faa hans Broder til at skifte Arv med ham, svarede han: er jeg sat til at dømme og skifte mellem eder? Det er nemlig Sagen, at han ikke vil ligefrem gribe ind i Menneskets fri Selvbestemmelse, vil ikke afgive en politisk, juridisk eller social Kjendelse, som skal forud afgjøre alle senere Stridigheder. Nej, gjør hvad der er Ret og hvad der er kjærligt! det var det, han havde at svare paa slige Spørgsmaal.

X Og naar nu jeg hævder Kvindens Ligeret med Manden som en ham fuldstændig sideordnet Skabning, ikke blot for Gud, men ogsaa her i Verden; naar jeg tror, at der lige til vore Dage er sket hende stor Uret, og hører til hendes Talsmænd, er det ikke paa Grund af et eller tyve Skriftsteder, nej saa er det, fordi jeg tror, det er Ret, og fordi jeg mener, at det er det, det kommer an paa: at gjøre Ret, og give hver sit, Manden sit og Kvinden sit. Ja jeg tvivler jo ikke om, at